

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/53/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013898998
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013898998.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu AVENA, družstvo agroslužieb, Horná 67, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 34 122 249, na odvolanie bývalej správkyne konkurznej podstaty JUDr. Dagmar Vávrekovej, Kapitulská č. 4, 974 01 Banská Bystrica, zast. JUDr. Františkom Vávračom, advokátom, so sídlom Horná 51, 974 01 Banská Bystrica, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2013, č. k. 46-24K 269/98-Že-652, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2013, č. k. 46-24K 269/98-Že-652 **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 27. novembra 2013, č. k. 46-24 K 269/98-Že-652 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o návrhu dlžníka AVENA, družstvo agroslužieb, Banská Bystrica na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok tak, že uznesením z 19. júla 2000, č. k. 46-24 K 269/98-98 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Dagmar Vávrekovú, advokátku so sídlom Kapitulská 4, Banská Bystrica. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 46-24K 269/98-469 dňa 7. apríla 2006 schválil konečnú správu a vyučtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty (ďalej len "SKP"). Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie SKP, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 6 Obo 142/2006 dňa 23. mája 2006 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Následne konkurzný súd vydal rozvrhové uznesenie a po jeho splnení rozhodol o zrušení konkurzu a o zbavení správcu konkurznej podstaty jeho funkcie uznesením z 12. januára 2007, č. k. 46-24K 268/98-563. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1M ObdoV 6/2007 z 26. októbra 2009 zamietol mimoriadne dovolanie voči uzneseniu o zrušení konkurzu. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom III. ÚS 243/2010 z 26. januára 2011 zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2009 sp. zn. 1M ObdoV 6/2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej

republiky v konaní pod sp. zn. 1M ObdoV 4/2011 uznesením z 28. júla 2011 zrušil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. mája 2006, č. k. 6 Obo 142/2006-483 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. apríla 2006, č. k. 46-24K 269/98-469 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa uznesením zo 4. októbra 2012, č. k. 46-24 K 269/98-Že-637 v spojení s opravným uznesením zo 7. novembra 2012 schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu. Bývalá správkyňa konkurznej podstaty podnetom, doručeným 27. augusta 2013 navrhla, aby súd vydal nové rozvrhové uznesenie z dôvodu, že došlo k zrušeniu pôvodného uznesenia zo 7. apríla 2006, č. k. 46-24K 269/98-469, čím došlo aj k strate účinnosti pôvodného rozvrhového uznesenia, čím došlo k nesúladu medzi súčasným platným uznesením o schválení konečnej správy a pôvodným rozvrhovým uznesením.

Súd prvého stupňa zistil z výpisu z Obchodného registra, vedeného Okresným súdom v Banskej Bystrici v odd. Dr, vložke č. 257/S, že AVENA, družstvo agroslužieb, Horná 67, Banská Bystrica, IČO: 34 122 249, bolo ku dňu 28. augusta 2012 ex offo vymazané z obchodného registra na základe právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2007, č. k. 46-24K 269/98-563, ktorým bolo rozhodnuté o zrušení konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia a zbavení správcu konkurznej podstaty jeho funkcie.

Prvostupňový súd v súlade s ust. § 66 e ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov preto v zmysle ust. § 103 O. s. p. skúmal, či v danej veci sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať a konštatovať, že v konaní je nedostatok podmienky konania na strane žalobcu, a to spôsobilosť byť účastníkom konania. Žalobca zanikol výmazom z obchodného registra ex offo dňom 28. augusta 2012. Keďže ide o neodstrániteľnú podmienku konania, súd prvého stupňa s poukazom na § 104 ods. 1 v spojení s ust. § 107 ods. 4 O. s. p. konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podala cestou svojho právneho zástupcu odvolanie bývalá správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Dagmar Vavreková a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Súd prvého stupňa sa nevysporiadal s otázkou, či výmaz úpadcu môže mať za následok, že o rozvrhu pre konkrétnych veriteľov nie je možné rozhodnúť, keďže všetci konkrétni veritelia, ako aj správkyňa konkurznej podstaty, existujú. Poukázala na nález ústavného súdu III. ÚS 243/2010 z 26. januára 2011, podľa ktorého boli porušené práva bývalej správkyne konkurznej podstaty tým, že jej nebolo priznané DPH a ďalšia odmena z titulu jej aktivity, má za to, že vo vzťahu k odvolateľke sa objavil nový majetok, ktorým je bezdôvodné obohatenie na strane veriteľov k osobe odvolateľky. Nové rozvrhové uznesenie by založilo odvolateľke nové pravidlá, podľa ktorých by ustanovený likvidátor bol povinný vymáhať a uspokojiť nároky odvolateľky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie odvolateľky podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a následne dospel k názoru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci.

Jednou z podmienok konania je spôsobilosť byť účastníkom konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Odvolateľka dňa 27. augusta 2013 podala podnet na vydanie rozvrhového uznesenia na Krajský súd v Banskej Bystrici ako bývalá správkyňa konkurznej podstaty úpadcu AVENA, družstvo agroslužieb, Horná 67, Banská Bystrica.

Odvolací súd konštatoval, že na základe ústavnej sťažnosti žiadateľky, ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS

243/2010-28 z 26. januára 2011 zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M ObdoV 6/2007 z 26. októbra 2009, ktorým mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zamietol a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôsledku nálezu ústavného súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1M ObdoV 4/2011 dňa 28. júla 2011 zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. mája 2006, č. k. 6 Obo 142/2006-483, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa č. k. 46-24 K 269/98-469 zo 7. apríla 2006 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyššie uvedené rozhodnutia ústavného súdu a najvyššieho súdu mali za následok zrušenie dielčieho rozhodnutia, vydaného v konkurznom konaní, a to uznesenie, ktorým bola schválená konečná správa o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správkyne. Toto rozhodnutie bolo zrušené v konaní, ktoré však už bolo de iure skončené, ale pritom nebolo zrušené rozhodnutie, ktorým sa konkurzné konanie končí, t. j. uznesenie o zrušení konkurzu. Ako dôsledok rozhodnutia ústavného súdu a najvyššieho súdu, konkurzný súd ako súd prvého stupňa vydal uznesenie č. k. 46-24 K 269/98-Že-637 dňa 4. októbra 2012. Týmto rozhodnutím priznal správcovi konkurznej podstaty odmenu v zmysle rozhodnutia ústavného súdu. V predmetnej veci teda došlo k vydaniu dielčieho rozhodnutia, týkajúceho sa odmeny správcu konkurznej podstaty na základe rozhodnutia ústavného súdu, ale toto rozhodnutie sa stalo nevykonateľné, keďže konkurzné konanie bolo skončené uznesením č. k. 46-24 K 269/98-563 z 12. januára 2007 (zrušený konkurz).

Odvolací súd poukazuje na konanie správkyne konkurznej podstaty - táto nepodala odvolanie proti rozvrhovému uzneseniu č. k. 46-24 K 269/98-522 zo 16. októbra 2006 v spojení s opravným uznesením č. k. 46-24 K 269/98-533 z 26. októbra 2006. V prípade spornosti o výške odmeny správcu konkurznej podstaty, bolo bežné, že správkyňa konkurznej podstaty navrhla súdu rozdelenie výťažku zo speňaženej konkurznej podstaty čiastkovým rozvrhovým uznesením tak, že sporná suma, týkajúca sa odmeny správcu konkurznej podstaty by sa nerozdělila až do rozhodnutia ústavného súdu. Odvolací súd taktiež poukazuje na konanie správkyne konkurznej podstaty, ktorá nepodala odvolanie ani proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zrušení konkurzu č. k. 46-24 K 269/98-563 z 12. januára 2007. K zrušeniu konkurzu dochádza splnením rozvrhového uznesenia. Ide o taký stav, kedy sú všetky peňažné prostriedky určené podľa rozvrhu na uspokojenie veriteľov správcom reálne veriteľom vydané. Vydanie nového rozvrhového uznesenia, ako to navrhla bývala správkyňa konkurznej podstaty, súd ani nemohol vydať, keďže by tu nebol ani správca konkurznej podstaty, ktorý by ho vykonal. Správca konkurznej podstaty bol právoplatne odvolaný rozhodnutím súdu prvého stupňa o zrušení konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia. Vydanie nového rozvrhového uznesenia by však malo za následok aj poškodzovanie všetkých účastníkov konkurzu a bol by v rozpore s účelom zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb., ktorým sa predmetný konkurz riadil, a to § 1 ods. 1 - účelom tohto zákona a cieľom konkurzu - § 2 ods. 2. Je nesporné, že správcovi konkurznej podstaty má nárok na odmenu a na náhradu hotových výdavkov, pričom nároky správcu sa uspokojujú z konkurznej podstaty. Vyúčtovanie odmeny a nákladov vykoná správca v konečnej správe a ak nie je pri zrušení konkurzu (§ 8 ods. 3 ZKV). Zákon teda umožňuje vyúčtovanie len v dvoch okamžikoch, a to buď v konečnej správe alebo pri zrušení konkurzu. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľky, že v predmetnej veci ide o nový majetok vo vzťahu k odvolanej správkyňi konkurznej podstaty, pretože konkurzní veritelia rozdelením odmeny SKP v spornej sume získali bezdôvodné obohatenie. Konkurzní veritelia nezískali viac, ako predstavovali ich pohľadávky prihlásené do konkurzu a po zrušení konkurzu sa teda neobjavil nový majetok zaniknutej podstaty. Návrh odvolateľky, aby súd prvého stupňa vydal nové rozvrhové uznesenie podľa § 210a O. s. p., ktorý treba v zmysle § 66e ods. 1 ZKV subsidiárne použiť, je možné použiť iba pre také rozhodnutia, z ktorých doposiaľ nenadobudla práva iná osoba ako odvolateľ. Táto podmienka však nie je splnená ani v prípade rozvrhového uznesenia, ani v prípade uznesenia o zrušení konkurzu, pretože by tým boli dotknuté práva ostatných konkurzných veriteľov.

Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v konkurznom konaní nie je možné ďalej pokračovať, keďže úpadca - právnická osoba po skončení konkurzu zanikla bez právneho nástupcu, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým prvostupňový súd konanie podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 107 ods. 4 O. s. p. zastavil, ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods.

l písm. c/ O. s. p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.